

متن: وَ أَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا

ترجمه: و این‌که مردانی از بشر به مردانی از جنّ پناه می‌برند و به طغیان آنان می‌افزودند

سوره؛ جن آیه؛ ۸۶

متن: وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِّيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا (۸۱)

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا (۸۲)

أَلَمْ تَرَ أَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيَاطِينَ عَلَى الْكَافِرِينَ تَؤْزُهُمْ أَزًّا (۸۳)

ترجمه: و آنان غیر از خدا، معبودانی را برای خود برگزیدند تا مایه عزّتشان باشد. (چه پندار خامی!)

هرگز چنین نیست! بزودی (معبودهایشان) منکر عبادت آنان خواهند شد. و بر ضدّ آنها گواهی می‌دهند.

آیا ندیدی که ما شیاطین را به سوی کافران فرستادیم تا آنان را شدیداً تحریک کنند؟!

سوره؛ مریم آیه؛ ۸۱ تا ۸۳

🕌 متن: وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ 🕌

🌙 ترجمه: آن‌ها میان خداوند و جنّ، نسبتی قائل شدند. در حالی که جنّیان بخوبی می دانند که آن‌ها [= بت پرستان] در دادگاه الهی احضار می‌شوند. 🌙

📖سوره؛ صافات آیه؛ ۱۵۸📖

🕌 متن: وَلَوْ أَنَّنَا نَزَّلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتَى وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَلَكِنْ أَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُونَ (۱۱۱) وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيَاطِينَ الْإِنْسِ وَالْجِنِّ يُوحِي بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُونَ (۱۱۲) وَلِتَصْغَىٰ إِلَيْهِ أَفئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِيَرَضُوهُ وَلِيَقْتَرِفُوا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُونَ (۱۱۳) 🕌

🌙 ترجمه: و (حتّی) اگر فرشتگان را بر آن‌ها نازل می‌کردیم، و مردگان با آنان سخن می‌گفتند، و همه‌چیز را در برابر آن‌ها جمع می‌نمودیم، هرگز ایمان نمی‌آوردند. مگر آن که خدا بخواهد. ولی بیشتر آن‌ها جهل می‌ورزند.

این گونه در برابر هر پیامبری، دشمنی از شیاطین انس و جنّ قرار دادیم. آن‌ها بطور سرّی سخنان ظاهر فریب و بی‌اساس (برای اغفال مردم) به یک‌دیگر القا می‌کردند. و اگر پروردگارت می‌خواست، چنین نمی‌کردند. (ولی ایمان اجباری سودی ندارد.) بنابراین، آن‌ها و تهمت‌های‌شان را به حال خود واگذار.

نتیجه (وسوسه های شیاطین) این خواهد شد که دل های کسانی که به قیامت ایمان ندارند، به آنها متمایل گردد. و به آن راضی شوند. و هر گناهی که بخواهند، مرتکب شوند.

سوره؛ انعام؛ آیه؛ ۱۱۱ تا ۱۱۳

متن: **إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ**

ترجمه: آنها (کسانی هستند که) شیاطین را به جای خداوند، اولیای خود انتخاب کردند. و گمان می کنند هدایت یافته اند.

سوره؛ اعراف؛ آیه؛ ۳۰

متن: **يَا بَنِي آدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُم مِّنَ الْجَنَّةِ يَنزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْآتِهِمَا إِنَّهُ يَرَاكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ**

ترجمه: ای فرزندان آدم! شیطان شما را نفریبد، آن گونه که پدر و مادر شما را از بهشت بیرون کرد، و لباسشان را از تنشان بیرون ساخت تا عورتشان را به آنها نشان دهد. چه این که او و طایفه اش شما را می بینند از جایی که شما آنها را نمی بینید. (اما بدانید) ما شیاطین را اولیای کسانی قرار دادیم که ایمان نمی آورند

سوره؛ اعراف؛ آیه؛ ۲۷

﴿متن: وَقَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَلَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَلَا سُوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (۲۳)

وَقَدْ أَضَلُّوا كَثِيرًا وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا (۲۴)

مَّا خَطِيئَتِهِمْ أُغْرِقُوا فَأَذَلُّوا نَارًا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا (۲۵)

وَقَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْ عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا (۲۶)

إِنَّكَ إِنْ تَذَرَهُمْ يُضِلُّوا عِبَادَكَ وَلَا يَلِدُوا إِلَّا فَاجِرًا كَفَّارًا (۲۷)

رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِيَ مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ﴿(۲۸)﴾

ترجمه: و گفتند: دست از معبودان خود برندارید (بخصوص) بت‌های «ود»، «سُواع»، «یَعُوق»، «یَغُوث»، و «نسر» را رها نکنید.

و آن‌ها بسیاری را گمراه کردند. خداوند، ستمکاران را جز گمراهی می‌فرزاند! (آری، سرانجام) همگی بخاطر گناهانشان غرق شدند و در آتش دوزخ وارد گشتند، و جز خدا یاورانی برای خود نیافتند.

نوح گفت: «پروردگارا! هیچ کس از کافران را بر روی زمین باقی مگذار! چرا که اگر آن‌ها را باقی بگذاری، بندگان را گمراه می‌کنند و جز نسلی فاجر و کافر به دنیا نمی‌آورند.

پروردگارا! مرا، و پدر و مادرم و همه کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند، و جمیع مردان و زنان با ایمان را بیامرزد. و ستمکاران را جز هلاکت می‌فرزاند!» ﴿

﴿متن: فَمَنْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ وَمَنْ يُرِدْ أَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِي السَّمَاءِ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ (۱۲۵)﴾

وَهَذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيمًا قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَذَّكَّرُونَ (۱۲۶)

لَهُمْ دَارُ السَّلَامِ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۲۷)

وَيَوْمَ يَخْشُرُهُمْ جَمِيعًا يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ مِّنَ الْإِنْسِ وَقَالَ أَوْلِيَاؤُهُمْ مِّنَ الْإِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَبَلَغْنَا أَجَلَنَا الَّذِي أَجَّلْتَ لَنَا قَالَ النَّارُ مَثْوَاكُمْ خَالِدِينَ فِيهَا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ (۱۲۸)

وَكَذَلِكَ نُؤَلِّى بَعْضَ الظَّالِمِينَ بَعْضًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۱۲۹)

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنْسِ أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِي وَيُنذِرُونَكُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَذَا قَالُوا شَهِدْنَا عَلَى أَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ ﴿۱۳۰﴾ ﴿﴾

ترجمه: آن کس را که خدا بخواهد هدایت کند، سینه‌اش را برای (پذیرش) اسلام، گشاده می‌سازد. و آن کس را که (بخاطر اعمال خلافش) بخواهد گمراه سازد، سینه‌اش را آنچنان تنگ می‌کند که گویا می‌خواهد به آسمان بالا برود. این گونه خداوند پلیدی را بر افرادی که ایمان نمی‌آورند قرار می‌دهد.

و این راه مستقیم (و سنت جاویدان) پروردگار توست. ما آیات خود را برای کسانی که پند می‌گیرند، بیان کرده‌ایم.

برای آن‌ها نزد پروردگارشان (در بهشت) سرای امن و آرامش خواهد بود.
و بخاطر اعمال (نیکی) که انجام می‌دادند، او ولیّ و یاور آن‌هاست.

در آن روز که (خدا) همه آن‌ها را جمع و محشور می‌سازد، (می‌گوید:) ای گروه جنیان (و شیاطین)! شما افراد زیادی از انسان‌ها را گمراه ساختید! دوستان و پیروان آنها از میان انسان‌ها می‌گویند: «پروردگارا! هر یک از ما دو گروه [=پیشوایان و پیروان گمراه] از دیگری بهره بردیم. (ما به لذات زود گذر رسیدیم و آن‌ها به حکومت بر ما) و به پایان مهلتی که برای ما مقرر داشته بودی رسیدیم.» (خداوند) می‌گوید: «آتش جایگاه شماست. جاودانه در آن خواهید ماند، مگر آنچه خدا بخواهد». پروردگار تو حکیم و داناست.

ما این‌گونه بعضی از ستمکاران را بر بعض دیگر می‌گماریم بسبب اعمالی که انجام می‌دادند.

(در آن روز به آنها می‌گوید:) ای گروه جنّ و انس! آیا پیامبرانی از خودتان به سوی شما نیامدند که آیات مرا برایتان بیان می‌کردند، و شما را از ملاقات چنین روزی بیم می‌دادند؟! آن‌ها می‌گویند: «(آری ما بد کردیم و) بر زیان خود گواهی می‌دهیم.» و زندگی (پر زرق و برق) دنیا آن‌ها را فریب داد. و به زیان خود گواهی می‌دهند که کافر بودند. ﴿

سوره؛ انعام آیه؛ ۱۲۵ تا ۱۳۰﴾

متن: ﴿وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الْمُجْرِمُونَ نَاكِسُو رُءُوسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنَا أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَارْجِعْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ (۱۲)

وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا وَلَكِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنِّي لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ (۱۳)

فَذُوقُوا بِمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا إِنَّا نَسِينَاكُمْ وَذُوقُوا عَذَابَ الْخُلْدِ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (۱۴)

إِنَّمَا يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا الَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِهَا خَرُّوا سُجَّدًا وَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَهُمْ لَا يَسْتَكْبِرُونَ (۱۵)

ترجمه: و اگر ببینی مجرمان را هنگامی که در پیشگاه پروردگارشان سر به زیر افکنده، (و می گویند): «پروردگارا! (آنچه وعده کرده بودی) دیدیم و شنیدیم. ما را بازگردان تا کار شایسته انجام دهیم. ما (به قیامت) یقین داریم.»

و اگر می‌خواستیم به هر انسانی هدایت لازمش را (از روی اجبار بدهیم) می دادیم. ولی (من آنها را آزاد گذارده ام و) سخن و وعده‌ام حق است که دوزخ را (از افراد بی ایمان و گنهکار) از جنّ و انس همگی پر کنم!

(و به آنها می گویم:) بچشید (عذاب جهنم را)! بخاطر این که دیدار امروزتان را فراموش کردید، ما نیز شما را فراموش کردیم. و بچشید عذاب جاودان را بخاطر آنچه که انجام می‌دادید!

تنها کسانی به آیات ما ایمان می‌آورند که هر وقت این آیات به آنان یادآوری شود به سجده می‌افتند و تسبیح و حمد پروردگارشان را می‌گویند، و تکبر نمی‌کنند.

سوره؛ صافات آیه؛ ۱۲ تا ۱۵

متن: وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا

ترجمه: اگر خداوند مردم را بسبب کارهایی که مرتکب شده‌اند مجازات کند، جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نخواهد گذاشت. ولی (به لطفش) آن‌ها را تا سرآمد معینی تأخیر می‌اندازد (و مهلت اصلاح می‌دهد) اما هنگامی که اجل آنان فرا رسد، (خداوند هر کس را به مقتضای عملش جزا می‌دهد) به یقین خداوند نسبت به بندگان‌ش بیناست.

سوره؛ فاطر آیه؛ ۴۵